

til Kommunerne, udgaar, eftersom der ikke findes nogen saadan Kasse i Kjøbenhavn og Kommunekassernes Bidrag til de Fattiges Kasse saa langt fra hører til Kommunernes *tvungne* Byrder, at Bidragene endog kun kunne ydes med højere Myndigheds Samtykke. Derimod findes det rimeligt, at Tilskud til *Sygekasser* medtages. (Ændringsforslagene Nr. 66. og følgende).

Med Hensyn til Lovforslagets § 33 vilde Mindretallet have foretrukket *Regeringens Forslag* om Nødvendigheden af *kvalificeret Majoritet* til Gyldigheden af en Kommunalbestyrelsesbeslutning om Forhøjelse i Skatteudskrivning for den af Folketinget indsatte Regel om Beslutningens Gentagelse i 2 Møder med mindst 14 Dages Mellemrum. Men Mindretallet finder, at det *i alt Fald* maa kræves, at højere Myndighed stadfæster Beslutningen (Nr. 74 og 75).

I Nr. 78 foreslaar Mindretallet, at alle Kommuners Skatteaar skal være *Finansaaaret*, hvad der utvivlsomt vil være af stor praktisk Betydning og lette Gennemførelsen af Reglerne om den mellemkommunale Beskatning.

Flertallet kan ikke erkende Rigtigheden af flere af de foranstaaende Bemærkninger af Mindretallet, men vil for at fremme Sagen saa hurtigt som muligt ikke optage en Debat herom i Betænkningen. Ikke heller finder Flertallet det rigtigt at forhale den endelige Betæknings Afgivelse ved en skriftlig Kritik af de mange Ændringsforslag af Mindretallet. I begge Henseender forbeholder man sig det fornødne under den mundtlige Forhandling i Salen.

Et *Mindretal* (la Cour, Johnsen og Tolderlund) kan ikke tiltræde det kommunale Lovforslags Bestemmelse om at Aktieselskaber kun skulle beskattes med 3 pCt. til vedkommende Kommune, idet vi mene, at de bør beskattes i Lighed med Kommunens øvrige næringsdrivende, og stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 32.

Et *Mindretal* (la Cour, Hey, Johnsen og Tolderlund) tiltræder ikke bemeldte Lovforslags Bestemmelse om, at Spare- og Laanekasser skulle være fritagne for Kommuneskat og stille derfor Ændringsforslaget under Nr. 43.

Et *Mindretal* (la Cour og Johnsen) foreslaar, at tørlagte Søarealer, der have været skattefrie i 20 Aar efter Tørlægningen, straks bør ansættes til Ejendomskyld til Kommunen. Hertil sigter det subsidiære Ændringsforslag under Nr. 48.

Et *Mindretal* (la Cour), der ellers slutter sig til det store Mindretals Ændringer, har paa et meget væsentligt Punkt maattet tage Afstand fra dettes Ændringsforslag til §§ 1 og 8 i Indkomst- og Formueskatten og selv stillet Ændringsforslag til disse Paragraffer. Mindretallet anser den stigende Skala for urigtig og under de nuværende Forhold for unødvendig. Dertil kan det ikke billige, at den mindre velstillede Del af Befolkningen skal deltage i at erstatte Statskassen det Tab, denne lider ved Afskrivning af de gamle Ejendomsskatter. Efter sine Indkomster bærer denne Del af Befolkningen en forholdsvis stor Del af de indirekte Statskatter, og der er derfor ingen Grund til at paalægge den en ny Statsskat, selv om man vil gøre den forholdsvis mindre end de mere velstillede. At fritage den for Skat naas ved at fradrage 2,500 Kr. af al Indkomst som skattefrie, og samtidig vil Mellemindkomsterne paa Grund af Fradraget faa større eller mindre Skattelettelse, hvorimod Fradraget ikke har nogen væsentlig Indflydelse paa de store Indkomsters Skattebyrde.

Regeringen har ved sin stigende Skalament at kunne udfinde Skatteevnen, men at den selv føler denne Maade meget mangelfuld fremgaar af, at den i Lovforslaget for den kommunale Beskatning ikke fastsætter Regler, hvorefter Kommuneraadet skal ligne den kommunale Formue- og Lejlighedsskat, men henviser i § 7